

Posudek bakalářské práce

Název práce: Čínská inspirace v divadelní tvorbě Bertolta Brechta
Studijní obor: Teorie a dějiny divadla
Autorka práce: Zuzana Janoušková
Vedoucí práce: Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.
Oponentka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

Zuzana Janoušková vykonala poctivou práci: nejen že důkladně prozkoumala důležitý prvek Brechtovy inspirace a předpokládaný zdroj jeho tvůrčí metody, ale přispěla i ke korekci názoru na vztah B. Brechta a čínské divadelní kultury.

Práce je jasně strukturována. Zahrnuje uvedení do problematiky, během něž autorka práce stanovuje vztah německého prostředí k Číně od konce 19. století po Brechtovu dobu, tedy v epoše, jež je pro podobu moderní kultury rozhodující. V této problematice se dobře orientuje. Poté analyzuje vztah tradičního čínského hereckého umění k Brechtovu tzv. epickému herectví a jeho režijním postupům. Z. Janoušková dokazuje, že v Brechtových postupech došlo ke značným posunům ve výkladu čínského herectví, ať již vznikly Brechtovým chybným výkladem podstaty čínského herectví nebo tím, že jisté prvky měly být uplatněny v jiném kontextu.

Posledním oddílem práce je rozbor čínských motivů a témat v Brechtově dramatice. Také zde autorka prokazuje znalost obou kontextů a její rozbor nezůstává jen u prostých konstatování podobností a odlišností, ale vydává se pod povrch. Pátrá po původu motivů a dokáže vykládat jejich význam v novém prostředí (takto sleduje např. posuny významů v *Kavkazském křídovém kruhu*).

Autorčin výklad je založen na dobré znalosti čínských i německých pramenů, stejně jako sekundární literatury. Jejich rozsah je pro bakalářskou práci naprosto adekvátní. Chvályhodné, byť pro budoucí vědecký výzkum nezbytné, je také autorčino zvládnutí základů čínštiny, které v textu rozpoznávám. Doufám, že nezůstane jen u základů a bude své znalosti prohlubovat a zúročovat v dalším bádání.

Není snad třeba dodávat, že práce je i po formální stránce pečlivá a nenacházím v ní žádné skutečné nedostatky. Za úvahu stojí do budoucna příklon k českému standardnímu přepisu čínštiny, který je pro širší čtenářstvo přece jen přístupnější nežli pchin-jin (pinyin). Neznamená to vzdát se mezinárodního standardu, ten může být zachován v obdobné tabulce, kterou Z. Janoušková doplnila i do bakalářské práce. Plynulost českého textu je

nyní poněkud narušována četnými pro češtinu nezvyklými znaky a znakovými skupinami (q, x, yi), jejichž výslovnost je navíc často odlišná od jejich grafické podoby. Proč tedy nevyužít českého funkčního systému a pro hlubší zájemce o problematiku zanechat informaci o mezinárodním úzu v příloze textu.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

V Praze dne 30.8. 2012